



Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází od Otce, ten vydá o mně svědectví.

Jan 15, 26

Draží přátelé,
v dnešní době mockrát slyšíme konstatování, že církev je v dějinách tohoto světa vedena Duchem Svatým. Dokonce mnozí poukazují na to, že kdyby to tak nebylo, tak ve zkouškách časů by neobstála a zanikla by. Jsme si vědomi toho, že lidský podíl na společenství věřících je veliký a vnáší často do společenství rozepře a problémy. Společenství má být formované láskou. Proto si chceme o Letnicích více uvědomit sílu Ducha a jeho dary, které nám dávají možnost žít posláním, které nám dal Kristus. K čemu nás chce vybidnout vanutí Ducha Svatého?

Podívejme se na události Letnic. Apoštolové byli ze strachu zavřeni ve večeřadle. Ježíš od nich natrvalo odešel ke svému Otci. Těch deset dnů byl čas modliteb a otázek. Jak dál? Jakým způsobem zvěstovat Evangelium? Jak přemoci strach a vlastní omezenost? Určitě si nevzpomněli na slova Krista, který jim slíbil Těšitele, Ducha pravdy, který je vyučí každému poznání. Do atmosféry dusna vchází síla osvěžení v podobě Ducha. Jako když v dusnu letního dne přijde bouře, která svou silou vichru a hromu burácí, ale po ní je vzduch čistý a jiskřivý, naplněný novým nábojem. Z ustrašených učedníků se stávají hlasatelé Krista v síle nevídané, protože jenom na prvním kázání o Letnicích uvěřil v Ježíše obrovský zástup lidí. Síla darů Ducha, která se projevila na apoštolech, byla tak mocná, že je žene vpřed a dokonce ke svědectví, které se končí mučednictvím.

Jak máme my vnést tuto zkušenost seslání Ducha Svatého do života? Nejdůležitější je pochopit skutečnost, že Duch přináší dynamiku víry. Jako když se rozhybe

stojatá voda, která v sobě nenese život a stane se z ní řeka plná života. Naše křesťanství je často statické. Prostě vnímáme ho jako povinnost, kterou si musíme splnit a odsedět, případně někdy taky odtrpět. Duch nás učí radosti z prožívání víry a také nás vede k zapojení do společenství. Křesťan vedený Duchem se nechová jako mrtvý brouk, kterého se nic netýká, ale sám je zdrojem nápadů a pomoci pro budování společenství v lásce Kristově. Právě radost a skutečné prožívání daru víry nám přináší vnitřní uspokojení a vede nás ke zvěstování pravdy, že Bůh je smyslem a cílem mého života.



Duch nás také přivádí ke křesťanské dospělosti. Člověk vědomě a dobrovolně říká svoje ano životu s Kristem. To se děje hlavně ve svátosti biřmování, kde definitivně potvrzují, že chci žít s Kristem těsný svazek. Proto je tak důležité udělat toto rozhodnutí v sobě samém. Není podstatné, aby křesťan dokonale ovládal nauku víry, to si může doplňovat v dynamice poznání celý život. Důležité je, aby se setkal s Bohem lásky a rozhodl se pro Něho. Proto by biřmování

nemělo být slavnostním rozchodem s církví, ani příprava by neměla být policejní akademií, ale člověk by měl dospět k vědomému rozhodnutí žít život s Kristem a prožívat s ním dobrodružství. Svěřují do vašich modliteb naše biřmovance a prosím o svědectví, které jim ukáže smysl, proč vlastně věřit.

Chci ve společenství naší farnosti prosit o dary Ducha Svatého a hlavně o dar jednoty a obnovy víry. Ať nás vede Jeho láska a posiluje Jeho pravda.

o. Marian

www.faslavicin.cz

Pastýřský list Letnice 2018

Draží bratři a sestry,

velikonoční doba se dnes završuje. Ten, který nám ukázal lásku až do krajnosti, když o Velikonocích zemřel místo nás, abychom my mohli žít, nám dnes dává svého Ducha, abychom mu byli podobní. Ne podle těla, ale podle ducha. I o lidech, kteří podobně myslí a jednají, říkáváme, že jsou stejného ducha. Mít Svatého Ducha, kterého je Kristus plný, znamená podobat se mu, mít božský život jako on. Boží život jsme získali už ve křtu. Čím se projevuje? Láskou, protože Duch Svatý je Boží láska. Láska mezi Otcem a Synem. Kdo miluje čistě a nezištně, vyzývá Boha, který je láska, i kdyby Boha neznal.

Proto nás láska přitahuje a dělá šťastnými. Proto toužíme po ráji, po nebi, protože v něm vládne jen láska. Naprostým opakem nebe je peklo, kde láska chybí, kde nikdo není schopen milovat.

Někdy si děláme peklo z vlastního života sami, nebo nám ho vyrobí jiní. Ale dokud žijeme na zemi, je možné každé peklo překonat a proměnit, když do něj pustíme Boha.

Stačí milovat. Při jednom duchovním setkání v Nigerii vyprávělo malé děvče: „Včera, když jsme si hráli, strčil do mne jeden kluk a já jsem spadla. Řekl mi: promiň a já jsem mu odpustila.“ Slyšel to muž, kterému bojovníci z Boko Haram zabili otce. Řekl si: Když může odpustit takové malé dítě, znamená to, že mohu odpustit i já.

Odpustil a našel svobodu, získal pokoj. Nejsou naše situace většinou daleko lehčí?

Alé jak získat božskou lásku? Jak získat schopnost vítězit láskou? Vytvářet v sobě prostor pro Boha. Nechat v sobě Boha působit skrze jeho slovo, které necháme vtělit do našich skutků. Bůh sám je přítomen ve svém slově. Když jeho slovo přijmeme, přijmeme Boha. Když podle jeho slova jednáme, on sám se v nás vtěluje. Chceme, aby Bůh přišel k nám? Aby v nás posilnil svou přítomnost? Žijme jeho slovo. Jsem například mezi lidmi? Nabízí se: Miluj svého bližního, jako sám sebe. Mám bolest a chci naříkat, nebo nějaká povinnost je příliš těžká? On mně radí: Kdo chce jít za mnou, ať vezme svůj kříž a následuje mě. Ztrácím trpělivost? Kdo vytrvá až do konce, bude spasen. „Tak se Ježíšova slova osvětlí a Ježíš do nás vstoupí se svojí pravdou, se svojí silou a se svojí láskou. Náš život bude stále více životem s ním, spoluprací s ním. Ani fyzická smrt, která nás čeká, nás už nebude moci lekat, protože s Ježíšem v nás již začal opravdový život, život, který neumírá.“

Velikonoční člověk, který je naplněn Božím Duchem, má moc měnit svět. Ne podle svých představ, ale podle toho nejlepšího Božího plánu. Křesťan se nesnižuje k nečestným praktikám, aby

získal výhody či dosáhl svých cílů. Ani neuráží Boha hledáním okultních sil, používáním amuletů nebo spoléháním na kouzla či věštění. On dostal neskonale víc, když přijal pozvání ke spolupráci se samotným Bohem na spáse světa.

Apoštolové a první učedníci se po Letnicích rozešli do celého světa, aby hlásali evangelium všem a uzdravovali svět mocí Božího slova. Bůh skrze ně dělal zázraky. Tak to bylo i v životě mnoha svatých až do dneška. Skrze ně se svět měnil k lepšímu i za nejtěžších okolností. Chceme-li patřit k těm, kteří v jejich stopách přinášejí uzdravení a naději, spolehněme na moc Božího slova a sílu Boží lásky. Štědře se poděleme o poklad, který jsme dostali. Podílejme se na uzdravování světa.

Kritizujeme ty, kteří kazí či zneužívají sdělovací prostředky, kulturu či politiku? Pokud máme potřebné schopnosti, angažujeme se sami. V každém případě však podporujeme zvláště modlitbou a osobním nasazením pro život z Božího slova ty, kteří ve sdělovacích prostředcích, v kultuře a politice pracují. Zaslouží si naši duchovní podporu stejně jako misionáři vyslaní šířit evangelium v cizích zemích. I na ně číhá mnohé nebezpečí.

Jak vidíme ze života, i mnozí dobří lidé to nezvládnou a přijdou o soukromí, o svou čest a nakonec i o rodinu. Církev jim musí vytvářet duchovní zázemí stejně jako misionářům, protože všechny své členy angažované v těchto oblastech bere jako své vyslance s úkolem měnit svět k lepšímu prostřednictvím pravdy Božího slova a mocí Boží lásky.

Každého z vás upřímně prosím o tuto duchovní podporu pro ně.

Sestry a bratři,

když jsme dostali Svatého Ducha, který nás uvádí do celé pravdy, žijme podle Ducha a ne podle těla, jak nás vyzývá apoštol Pavel. Všichni chceme plody Ducha, jako je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost. Proto podle Ducha také žijme, aby náš život vytvářel tyto hodnoty, kterých je ve světě pořád takový nedostatek. Zázrak uzdravení světa závisí i na nás. Žádný z nás ať neříká, že není důležitý, že nemůže nic ovlivnit. Každý z nás je povolán ke svatosti a k životu podle Ducha. Kdo žije Boží slovo a miluje Boží láskou, nepřijal Ducha Svatého nadarmo, nese plody Ducha a roste ke svatosti.

Děkuji všem, kteří Boží pozvání přijímají, a všem ze srdce žehnám

arcibiskup Jan



Magnet Ducha Svatého

Představme si silný elektromagnet, který ve svém okolí přitahuje všechny železné předměty. Z hodin fyziky víme, že síla magnetického pole slábne tím více, čím více se od něho kovový předmět vzdaluje. Mimo to má silové pole magnetu pouze omezený dosah. Stejně je tomu s přitažlivostí vesmírných planet.



„Silové pole“ Ducha Svatého je na rozdíl od magnetu nekonečné. Člověk se nikdy nemůže vzdálit z jeho vlivu. Přesto tato síla zásadně respektuje na jedné straně lidskou svobodu v rozhodnutí, tedy odmítnutí nabídky Ducha Svatého, ale na druhé straně svou trvalou přítomností dává současně každému člověku neustálou možnost navázání kontaktu. Nabídka Ducha může přicházet v nejrůznějších a nečekaných podobách.

Starozákonní prorok Eliáš v rozhovoru s Hospodinem zakouší

kolem sebe veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ovšem Hospodin v tom větru nebyl. Po větru přišlo zemětřesení, ale ani v něm Hospodin nebyl. Po zemětřesení oheň, ale ani v něm Hospodin nebyl. Byl nakonec v jemném tichém vánku. (Viz 1 Král 19, 11-13)

Bouře Ducha Svatého může mít často podobu absolutního bezvětrí. Právě proto, abychom sami vzali vesla do rukou.

Pokud se rozhodneme nechat na sebe působit sílu Ducha Svatého a přiblížit se k Bohu, začneme se sami stávat „magnetizujícími“, tedy duchovněji lidmi a vzájemná silová působení se v tu chvíli začnou zesilovat. Některým světcům se podařilo v tomto vzájemném spolupůsobení dosáhnout takového přiblížení, že můžeme hovořit skoro o vzájemném kontaktu.

Podář-li se nám na této cestě sebemenší krok, bude nám odměnou otevírání se spirituálního sluchu i dialogu a zvýší se citlivost pro jemnější tóny duchovního života.

Max Kašparů Po provaze ke Kristu

Změna v lásce

Díky vylití Ducha Svatého se začíná měnit náš postoj v lásce. Ježíš říká: „Je lehké milovat ty, kteří vás milují.“ Pokud nejsme pro Ježíše rozhodnutí, najdeme všechny možné výmluvy, abychom nemuseli milovat všechny lidi. Najdeme všechny možné výmluvy, abychom nemuseli milovat a odpouštět. Vždycky se nám bude těžce odpouštět, ale víme, že odpouštět musíme, a víme, že se o to musíme snažit.

AŽ PŘIJDE ON, DUCH PRAVDY, UVEDE VÁS DO VEŠKERÉ PRAVDY

V Lukášově evangeliu, když se Ježíš po svém vzkříšení zjevuje svým učedníkům, uvádí je do tajemství Písma a jejich dalšího poslání. Otvírá jim mysl, „aby rozuměli Písmu“. Toto porozumění znamená pochopení smyslu jeho utrpení a smrti v Božím plánu záchrany celého lidstva. Ježíšova smrt se stala nástrojem obnovy světa. V Ježíšově jménu má být všem nabídnuta možnost pokání a s ním spojené odpuštění hříchů, tedy obnova života. Lidé se mají obrátit k Bohu jako ke zdroji své záchrany, naděje a života.

Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky. Hle, sesílám na vás, co slíbil Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“ (Lk 24,45-49)

Ježíš před svým odchodem dává učedníkům přísliby Ducha Svatého:

J 14,26 „Přimluvce, Duch Svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všecko, co jsem vám řekl.“

J 15,26-27 „Až přijde Přimluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku.“

J 16,13-14 „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.“

Ježíšovo nanebevstoupení nastalo 40 dní po Velikonocích. Ježíš opouští náš pozemský prostor a vstupuje do plnosti Boží slávy. V nanebevstoupení Ježíše – Ukřížovaného, Vzkříšeného – je příslib naší účasti na plnosti života v Bohu. Učedníci jsou vysláni, aby byli Ježíšovými svědky, ale mají očekávat vyzbrojení mocí z výsosti. Sk 1, 4b-5 „Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem Svatým, až uplyne těchto několik dní.“ Učedníci potřebují sílu Ducha Svatého, aby mohli být Ježíšovými svědky. Tito bážliví učedníci, kteří byli ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, když byli naplněni Duchem Svatým, neohroženě vycházejí ven a mluví o velikých Božích skutcích. Nebojí se vydávat svědectví o Ježíšovi, o jeho smrti na kříži, jeho zmrtvýchvstání a nanebevstoupení. Když je jim zakazováno o něm mluvit, znovu prosí o jeho sílu: Sk 4,29-31 „Pohleď tedy, Pane, na jejich hrozby a dej svým učedníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo; a vztahuj svou ruku k uzdravování, čiň znamení a zázraky skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše. Když se pomodlili, otřásl se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem Svatým a s odvahou mluvili slovo Boží.“

První mučedník Štěpán neváhá pro svědectví o Ježíšovi zemřít mučednickou smrtí. V ten den se začalo velké pronásledování pro víru v Ježíše Krista. Věrnost víře si vyžaduje oběti. I naše těžkosti v našem životě mají místo v Božím plánu. Pronásledování přináší evangelium do míst, kde by se nedostalo. V Božím plánu spásy si Bůh použije i naše těžkosti, aby přinesly spásu. Všichni apoštolové, kromě Jana (i když i on zakusil mnohé pronásledování, těžkosti a vyhnanství), zemřeli mučednickou smrtí. To Duch Svatý jim dává odvahu a sílu jako i všem, kteří byli pronásledováni a zabíjeni pro svědectví o Kristu.

1Pt 4, 12-14 se píše: „Mojí milovaní, nebudte zmateni výhni zkoušky, která na vás přišla, jako by se s vámi dělo něco neobvyklého, ale radujte se, když máte podíl na Kristově utrpení, abyste se ještě více radovali, až se zjeví Boží sláva. Jeho sláva. Jestliže jste hanobeni pro jméno Kristovo, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, Duch Boží.“

Kým je pro nás Duch Svatý? Je pro nás opravdu důležitý, počítáme s ním v našem životě?

Je jedna prosba, kterou Bůh vždy vyslyší, a to je prosba o Ducha Svatého. Lk 11,13 „Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem

dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha Svatého těm, kdo ho prosí!“

Také v Janově evangeliu 7,37-39a se píše: „Ježíš zvolal: Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo. To řekl o Duchu, ježž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili.“ Po Duchu Svatém máme toužit, žíznit, čím více toužíme, tím více dostaneme. Největším přikázáním je přikázání lásky, abychom mohli tato přikázání naplnit, potřebujeme Ducha Svatého. Bůh je láska, a proto:

„Boží láska byla vylita do našich srdcí skrze Ducha Svatého“ (Ř 5,5). Bůh nám dává Ducha Svatého, abychom byli schopni milovat a naplňovat jeho přikázání. To je naplnění příslibů, které Bůh dává už ve Starém zákoně skrze proroka Ezechiela 36,26-27 „A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich.“ V listu Žid 10,16-17 „Dovšedčuje nám to i Duch Svatý, když říká: Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřel po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli; na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu.“

List Titovi 3,5-7 „On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování, zachránil nás obmytím, jímž jsme se zrodili k novému životu skrze Ducha Svatého. Bohatě na nás vylil svého Ducha skrze Ježíše Krista, našeho Spasitele, abychom ospravedlnění jeho milostí měli podíl na věčném životě, k němuž se upíná naše naděje.“

Nechat se vést Duchem Svatým, to nám dává tu pravou svobodu, svobodu Božího dítěte.

Ř 8,14-17 „Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dovšedčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.“

Gal 4,6-7 „Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče. A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.“

Pravá svoboda z Božího Ducha nás vede ke službě a přináší ovoce: Gal 5, 13-14.22-25 „Vy jste povoláni ke svobodě, bratři. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým. Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého! Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřížovali sami sebe se svými vášněmi a sklony. Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.“

Duch Svatý se za nás také přimlouvá: Ř 8,26-27 „Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.“

Duch Svatý nás naplňuje milostí a láskou, abychom dokázali sloužit druhým těmi dary, které máme. 1Pt 3,8-9 „Všichni buďte jedné mysli, soucitní, plní bratrské lásky, milosrdní a pokorní, neoplácejte zlým za zlé, ani urážkou za urážku, naopak žehnejte, abyste byli povoláni k tomu, abyste se stali dědici požehnání.“

1Pt 4,8.10-11 „Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů. Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete správci milosti Boží v její rozmanitosti. Kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh – tak, aby se všecko dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva i moc na věky věků. Amen.“

Z nezměrného daru lásky, kterým je smrt Ježíše na kříži, vytryskl na celé lidstvo nezměrný proud milosti Ducha Svatého. Kdo se s vírou ponoří do tajemství tohoto znovuzrození, narodí se k plnosti



Odpuštění hříchů

I když se rozhodneme následovat Krista, vždycky zůstaneme hříšníci. Náš život je neustálá snaha bojovat proti mocnostem zla. Satan nás stále obchází a pokouší nás, jako pokoušel Ježíše. Křtem dostáváme pečeť Ducha a moc – samozřejmě ne lidskou – bojovat proti našemu nepříteli. Mocí Ducha Svatého, kterého jsme přijali křtem, můžeme bojovat proti nepříteli a zvítězit nad ním.

synovského života. Ježíšova Matka se modlí ve společenství učedníků. Je Matkou církve. Její přimluvě svěřujeme všechny křesťany, rodiny a komunity, které nejvíce potřebují sílu Ducha Přimluvice, Obhájce a Utěšitele, Ducha pravdy, svobody a pokoje. Duch Svatý je tvůrcem mnohotvárného svědectví, které církev a každý pokřtěný podává nejen slovy, ale každodenním životem. Mělo by každou neděli vycházet z našich kostelů a během týdne vcházet do domovů, úřadů, škol, na místa setkávání a zábavy, do nemocnic, vězení, domovů pro seniory, na každé místo... Každý

týden máme vydávat svědectví, že Kristus vstal z mrtvých a vstoupil na nebe a je přítom stále s námi! Ježíš nás ujistil, že budeme „vyzbrojeni mocí z výsostí“, tedy mocí Ducha Svatého. Proto nesmíme opomíjet své usebrání v modlitbě, chválení Boha a vyprošování si darů Ducha Svatého.

Ludmila D.

Malé ohlédnutí za pásmem „Ladíme velikonočně“

Není tak časté, aby v kostele sv. Vojtěcha zněly varhanní skladby tak, jako v neděli 6. 5. 2018.

Hudby milovným posluchačům se představil pan Tomáš Ulrich nejen interpretací skladeb světových skladatelů, ale také recitací žalmů. Tento velmi nenápadný nadšenec varhanní hudby a varhan, jakožto královského nástroje, pochází z Mohelnice. V současné době studuje filosofii na Filosofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, kde také žije. Jeho cesta k hudbě nebyla přímočará. Na varhany začal hrát v šestnácti letech jako samouk a na klavír v sedmnácti. Až během studií na Pedagogické fakultě v Olomouci byl přijat na základní uměleckou školu (ZUŠ Žerotín), kde pod vedením Mgr. Vladimíra Sobotky studoval 3 roky hru na varhany. Jak sám říká: „Od roku 2007 se snažím poctivě cvičit, od podzimu 2008 pod opětovnou péčí pana Sobotky, čehož výsledkem jsou duchovní pásma Ladíme...“.

Na nedělním koncertě zazněly skladby Johanna Sebastiana Bacha, Friedricha Christiana Mohrheima, Johanna Pachelbela, Johna Stanleje, Guillaumea Lasceuxe a Nicolause Bruhne. Náročný repertoár, odpovídající svou obtížností spíše repertoáru studentů a absolventů konzervatoří i akademií, zvládá Tomáš velmi dobře. Je potřeba si uvědomit, že každý nástroj má svá specifika, a ne všude jsou varhany plně funkční a posluchači doceněným nástrojem. V současné době procházejí varhany v kostele sv. Vojtěcha generální opravou, a tak se blýská na lepší časy.

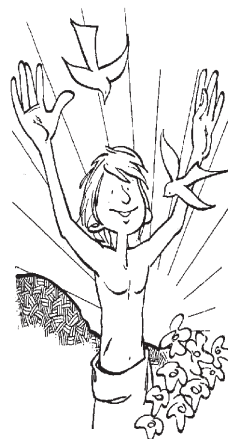
Pokud do naší farnosti čas od času zavítá hudebník, který nám krásou svého umění obohatí jedno všední nedělní odpoledne, budme i za to vděční. Vždyť hudba člověka povznáší a naše účast je nejen podpora hudebníka, ale také důkaz toho, jak jsme my, farníci aktivní.

Marie Humpolová



Otče, nauč mě modlit se

Jeden chlapec byl jednou velmi překvapen velkým množstvím lidí, které viděl v kostele modlit se. Proto poprosil svého otce, aby ho také naučil modlit se. Otec byl na rozpacích, protože se sám moc nemodlil. Proto svému synovi řekl: „Synku, musím se ti přiznat, že se nemodlím, ale řeknu ti, jak jsou lidé zvyklí se modlit. Při modlitbě říkají toto: „Otče můj, jenž jsi na nebesích, poslouchej MĚ. - Posvěť MĚ jméno. Dej, aby si MĚ lidé vážili, aby MĚ nikdo nekritizoval. Není to fér, že MĚ lidé kritizují. - Přijď, království MĚ. Dej MI úspěšný život, a abych byl ve všem první. – Buď vůle MÁ. Dej, aby se má přání vyplnila. A jestliže mě miluješ, nedopusť, aby MĚ někdo zklamal. – Chléb můj každodenní dej MI dnes. Ano, Pane, ale ne jen jeden. Dej mi větší zisky, více pohodlí, nevinné zábavy a radosti. – Odpusť mi MĚ hříchy. Jak víš, v porovnání s druhými jsou mé hříchy nepatrné. Trochu přimhuř oči, když se zahlubám do stránek s pornografií. – Buď tak laskavý a neved' MĚ do pokušení. Chraň MĚ v bezpečí. A prosím tě, můj Pane, nežádej na MNĚ, abych odpouštěl. Žádej od druhých, aby odpustili MNĚ. Zbav MĚ všech chorob, slabého zdraví, dopravních nehod. A osvoboď MĚ od daně z příjmu, od policejního vyšetřování a špatného počasí. Amen.“ Tehdy synek odpověděl: „Otče, teď už rozumím, proč se tak mnoho lidí modlí.“



Elias Vella
Duch Svatý
– pramen života

Michelangelo a mramor

Jednou se někdo Michelangela zeptal: „Jak je možné, že dokážete stvořit tak nádherná díla, takové vzácné mistrovské kusy, jako je Pieta, David nebo Mojžíš?“ Michelangelo odpověděl: „Všechno závisí na kvalitě mramoru, který mám v rukou. Pokud držím v rukou poddajný mramor, který dovolí, abych si s ním dělal, co chci, vytvořit sochu je snadné. Když mám před sebou kus mramoru, už dopředu vidím, co se v něm skrývá. Mým úkolem je už jen odstraňovat to, co je na něm přebytečné. Pokud mi mramor dovolí, abych z něho odstranil všechny zbytečnosti, je socha hotová.“

V Ježíšově duchu

Svatky Letnic jsou starobylé. Dokazují to starozákonní knihy Leviticus a Deuteronomium. Byl to vlastně padesátý den po židovských Velikonocích. Původně se jím oslavovalo uzavření Sinajské smlouvy. Desatera. Zjevným způsobem se plnění této smlouvy projevovalo sklizní v „zemi oplývající medem a mlékem“. Proto se v tento den slavnostně ukončovala sklizeň a děkovalo se za nový chléb.

V době novozákonní sestoupil padesátého dne po Velikonocích na apoštoly Duch Svatý a mnozí pak jejich prostřednictvím uvěřili v Ježíše. Byl to slibný začátek mesiášské sklizně, která má trvat až do konce světa.

Každoroční slavení této významné události je vhodnou příležitostí k tomu, abychom si připomenuli nekonečnou lásku Boha k nám, která se završila sesláním Ducha Svatého. Zároveň si v této chvíli můžeme uvědomit Boží přítomnost a působení Ducha Svatého ve



světě, které lze i dnes pozorovat na každém kroku.

Svatý Lev Veliký píše o síle působení Ducha Svatého mezi prvními křesťany: „Tuto víru, Duchem Svatým posílenou, nezastrašily ani okovy, ani žaláře, ani vyhnanství, ani hlad, ani oheň, ani zuření šelem, ani ukrutná muka pronásledovaných.“

I společenství církve, přes nepřejicnost světa, je důkazem působení Božího Ducha. Je to vidět především na jednotlivcích. Vždyť ovocem Ducha je „lásky, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost“ (Gal 5, 22-23), tedy kvalitní, plnohodnotný život.

Úžasné na tom je, že Duch Svatý nevytváří žádné kopie ani uniformní sériové výrobky. Každý, kdo se jím nechá vést, vyzrává v jedinečné dílo Boží milosti. Připomeňme si jen některé velké osobnosti církve: Petra, Pavla, Augustina, Ignáce z Loyoly, ale i Editu Steinovou, Alberta Schweitzera, Matku Terezu... a nechť se jejich příkladem inspirovat.

Viliam Judák

Postní a velikonoční zamyšlení

Dary Ducha Svatého na dovolenou

Přijď, Duchu Svatý, a naplň mé srdce darem moudrosti, abych při obdivování krásy stvoření vždy viděl stopy Stvořitele a hledal své štěstí jen v něm.

Přijď, Duchu Svatý, a naplň mé srdce darem rozumu, aby mi údiv nad díly lidského umění pomáhal pronikat do Božích tajemství.

Přijď, Duchu Svatý, a naplň mé srdce darem rady, abych uměl volit správné cesty nejen na křižovatkách silnic a turistických cest, ale i na křižovatkách života.

Přijď, Duchu Svatý, a naplň mé srdce darem síly, aby mi zvládání namáhavých výstupů a vytrvalost v extrémních podmínkách sloužily jako dobrá příprava k zvládání těžkých situací během celého roku.

Přijď, Duchu Svatý, a naplň mé srdce darem poznání, abych při poznávání nových lidí, zemí a kultur hledal vždy tvou Pravdu a otvíral se tvé Lásce.

Přijď, Duchu Svatý, a naplň mé srdce darem zbožnosti, abych tak, jako myslím na to mít stále u sebe cestovní doklady, nezapomínal obracet se k tobě s vděčností a chválou.

Přijď, Duchu Svatý, a naplň mé srdce darem bázně Boží, abych vždy chránil své srdce před zlem tak, jako se chráním před bodavým hmyzem, nakažlivými nemocemi a kapesními zloději.

S Bohem na cestách

(Modlitby nejen na prázdniny)

FOTOGALERIE FARNOSTI



Naši vrkači



Velkopáteční obřady



Křižová cesta na Velký pátek

Svatý Bonaventura a stařenka

Svatý Bonaventura, velký teolog a mystik, se jednou modlil v kapličky. Během modlitby uviděl jistou ženu pohrouženou do Boží přítomnosti a kontemplace. V té době byl Bonaventura generálním představeným všech františkánů a profesorem na pařížské univerzitě. Měl pověst významného teologa, který napsal o Bohu mnoho knih. Především však byl světec a velký mystik. Když Bonaventura pozoroval starou ženu, pomyslel si: „Možná je tato stařenka Bohu mnohem blíže než já.“

FOTOGALERIE FARNOSTI



Velikonoční vigilie



Křest dospělých



Naši krojovaní



Vítěz losování o Hedviku
Jirka Vrba ovečku postoupil
k dalšímu losování



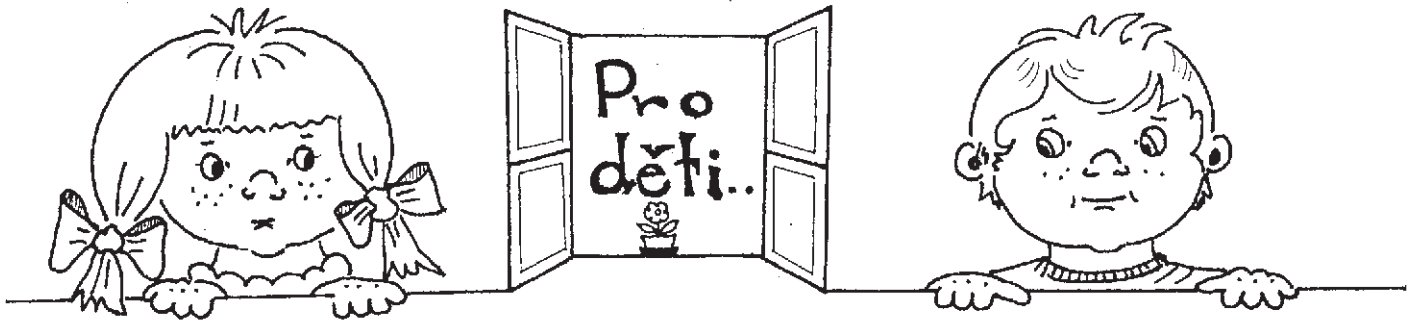
Losování ovečky



Šťastná „majitelka“ Hedviky Nelinka Goňová

Malý Jeník a velký balvan

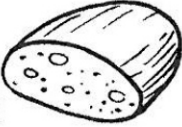








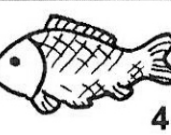
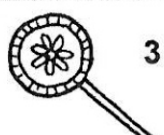





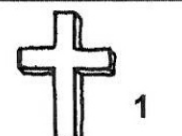
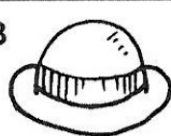


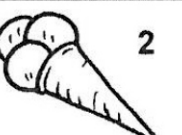



Byl jednou jeden muž a ten zaléval zahradu. Uprostřed zahrady stál obrovský balvan. Muž zavolal svého syna a poprosil ho, aby balvan odvalil. Velmi dobře věděl, že žádá skutek, který zdaleka převyšuje síly malého chlapce. Malý Jeník se opřel do balvanu, aby ho odvalil, ale bez úspěchu. Balvan byl pro něho příliš těžký. V duchu si říkal: „Jak je možné, že otec po mně chce něco, na co nestačím?“ Pak se na otce obrátil a řekl: „Tati, mně to nejde.“ Otec se na malého Jeníka zadíval a odvětil: „Jeníku, na něco jsi zapomněl, na něco podstatného. Podívej se, jsem tady s tebou. Ale ty jsi mě zapomněl požádat o pomoc.“



PRÁZDNINY

O prázdninách máme čas, kdy si můžeme hrát, jezdit na výlety, zažívat spoustu dobrodružství, objevovat krásnou přírodu a být s těmi, které máme rádi. Prázdniny nám vždy připraví mnoho nových zážitků, ale můžeme také ... (viz tajenku obrázkové doplňovačky).

Obrázky správně pojmenuj. Číslo u obrázku ti udává, kolikáté písmeno máš vybrat, abys získal tajenku, která se pak čte po řádcích.

Tajenka:

Horká čokoláda

„Musíš to udělat,“ naléhá Petr. Milanovy ruce vězí nerozhodně v kapsách kalhot. „Když mezi nás chceš patřit, musíš to dokázat,“ potvrzuje Petrova slova i Ruda. Milan se dívá na špičky bot. „Když já jsem ještě nikdy nic neukradl,“ namítá. „Jednou to přijít musí. Zkouška odvahy je zkouška odvahy!“ „Nemusíš mít strach,“ dodává mu odvahy Ruda. „Je to úplně jednoduché. My odlákáme starého Nováka a ty strčíš čokoládu do náprsní kapsy. Úplně jednoduché!“ Milan namítá: „Ukrást starému pánovi čokoládu, to přece není žádná zkouška odvahy!“ „Tak chceš tedy mezi nás patřit, nebo ne?“ „Ty jsi ale lenoch!“ říká Petr opovržlivě. „Nejsem lenoch,“ nesouhlasí Milan a míří k malému obchůdku. Zvonek jasně zazvoní, když tři chlapi vcházejí dovnitř. Starý pan Novák se dívá přes brýle a zdraví příchozí pokývnutím hlavy. Petr a Ruda proklouznou rychle úzkou uličkou mezi regály. Milan je opatrně následuje. Petr vytáhne z police školní sešit. Milan se rychle sehne a čokoláda rychle mizí v jeho kapse. U pokladny platí Petr jen sešit. Pan Novák daruje všem třem žvýkačku. To dělá vždycky, když přijdou děti. Zvonek při odchodu zase zazvoní. „Dobrá práce,“ pochvaluje si Petr. „Sebral mléčnou čokoládu s oříšky!“ raduje se Ruda a spravedlivě ji rozděluje. Milan se na ni dívá, a v duchu si říká: „Mléčnou? Mně chutná hořce!“ „Teď konečně patříš mezi nás,“ potvrzuje ještě jednou Ruda a podává mu ruku indiánským způsobem. „Musím domů,“ zabručí Milan a utíká pryč. Doma hloubá hodiny nad sešitem z matematiky. Následujícího dne, když jde kolem Novákova obchodu, silně se mu rozbuší srdce. Po škole zůstává několik minut stát před obchůdkem. Pak vstoupí dovnitř. Zvonek zazvoní a pan Novák se jako vždy přívětivě dívá přes své brýle. Milan položí na pult peníze. „Co si přeješ, Milane?“ ptá se pan Novák. „Já,“ zakoktává se Milan, „já bych chtěl zaplatit jednu čokoládu.“ „Tak si tedy nejdřív nějakou vyber,“ vybízí přátelsky pan Novák. „Já už jsem si ji vzal, včera.“ Pan Novák se na Milana zahledí. „Byla to zkouška odvahy,“ vysvětluje Milan. Pan Novák otevře pokladnu a vloží peníze dovnitř. Pak Milanovi podá jako vždy žvýkačku. A uznale pokýve hlavou: „Ve zkoušce odvahy jsi obstál dobře!“

Katechetický věstník č. 10 2004/2005

Pohádka o panence ze soli

Byla jednou jedna panenka ze soli a ta jednoho dne uviděla obrovský oceán. V němém úžasu se zastavila před nesmírným množstvím vody a zeptala se oceánu: „Kdo jsi?“ Oceán odpověděl: „Jestli mě chceš poznat, dotkni se mě.“ Panenka ponořila nohu do vody. Po chvíli si všimla, že nic necítí. Najednou si uvědomila, že nemá nohu. Rozhněvaná se oceánu zeptala: „Proč jsi mi to udělal?“ Oceán odpověděl: „Chceš to vědět? Dozvíš se to teprve tehdy, až začneš ve mně plavat.“ A panenka skočila do vody a stala se součástí oceánu.

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Učitel potká svého bývalého žáka v luxusním BMW. „Tak vidím, že si dobře vedeš, i když ti ta matematika nikdy moc nešla. Co vlastně děláš?“ „Obchoduji, pane učiteli. Vykupuji brambory za tři koruny a prodávám je dál za šest. To víte, pane učiteli, já jsem skromný člověk, mně ta tři procenta stačí.“

Ženě nebylo dobře, a tak zašla za lékařem. „Vy jste tu dnes poprvé, byla jste s tím problémem už u jiného lékaře?“ ptá se doktor. Ne, ale radila jsem se s bylinkářkou.“ „S bylinkářkou? A co vám ta odbornice poradila za hloupost?“ ptá se posměšně doktor. „Abych se obrátila na vás.“

Velitel: „Vojáci, kdo má rád těžkou hudbu, ať vystoupí z řady.“ Vystoupili čtyři vojáci. Velitel: „Dobře, vynesete klavír do pátého patra.“

Muž přijde k právníkovi do kanceláře a ptá se, kolik si účtuje za své služby. „Mám taxu pět tisíc korun za tři zodpovězené otázky,“ odpoví právník. „A není to příliš vysoká cena?“ diví se muž. „Ano je,“ odpoví právník, „a jaká je vaše třetí otázka?“

„Tohle má být sváteční jídlo podle osvědčeného receptu mojí babičky? Vždyť to maso není ani vidět.“ „Já za to nemůžu, v receptu je napsáno vezmi masa asi za deset korun...“

Chlapec se vrátí domů s vysvědčením, odshora dolů samé trojky a čtyřky. „Tak, jakpak nám to hodláš vysvětlit?“ ptá se maminka. „No nejsem si úplně jist, váhám mezi dědičností a rodinným prostředím.“

„To je ale ošklivá nevěsta!“ „No dovolte, to je moje dcera!“ „Promiňte, nevěděl jsem, že jste její otec.“ „No dovolte, já jsem její matka.“

Ráno v pět hodin zvoni v jednom bytě telefon. „Dobré ráno, pane Pokorný. Nevzbudil jsem vás?“ „To ne. Zvonil už telefon.“

Nezbedův humor 4



Říkal jsem ti, že tu nebude ani myš.

Společný list biskupů českých a moravských diecézí ke schvalování tzv. Istanbulské úmluvy

Drazí bratři a sestry,

v Knize Genesis čteme: „Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.“ Lidské pokolení, které je od počátku povoláno k existenci jako muž a žena, korunuje celé dílo stvoření. Stvořitel svěřuje vládu nad zemí lidskému pokolení, všem lidem, všem mužům a všem ženám, kteří odvozují svou důstojnost a své povolání ze společného počátku. Muž a žena jsou tedy odlišní, ale stejní ve své důstojnosti, a tento přirozený řád člověk zakouší od počátku věků, stejně jako touhu po vztahovosti.

Podle Božího záměru panuje mezi mužem a ženou od počátku přátelství, jsou si vzájemně oporou, nestojí proti sobě, ale spolu v nejtěsnějším společenství ve všech rozměrech své bytosti: jsou jedno tělo a jedna duše a jejich vzájemný vztah je odrazem Boží lásky k člověku. Společně Bůh muži a ženě svěřil úkol: „Plodte a množte se a naplňte zemi.“

Toto přátelství mezi lidmi bylo narušeno prvotním hříchem obou biblických prarodičů.

Jedním z projevů tohoto narušení je i násilí, které je důsledkem hříchu.

Jakékoli násilí vůči člověku je z tohoto pohledu narušením všeobecně lidských i křesťanských hodnot, těch hodnot, z kterých vyrůstá nejen evropská civilizace, ale i principy lidských práv. Jedním ze zvláště zavrženíhodných forem násilí je násilí na ženách, dětech a dalších zranitelných osobách, zvláště tehdy, pokud se děje v prostředí rodiny a domácnosti. Křesťanské tradici je vlastní úcta k ženě, která vychází z její nezastupitelné role při předávání života a v nejvyšší míře se uskutečňuje v obrazu Bohorodičky, skrze kterou byl světu dán Spasitel. Díky tomu křesťanská evropská kultura prošla vývojem, jehož ovocem je zásada zvýšené ochrany žen v nebezpečných situacích a další formy rytířského chování vůči ženám. Můžeme to pozorovat ve společenském chování, kdy etiketa považuje ženu za společensky výše postavenou. Tyto společenské vzorce předávají rodiče ve výchově svým dětem. Rodina je tak první a základní školou sociálního chování: jako společenství lásky nalézá v sebeodevzdání zákon, který ji vede a umožňuje jí růst. I z hlediska těchto společenských hodnot je násilí na ženě zásadně nepřijatelné.

Jakkoli je tedy třeba principiálně vítat všechny snahy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí, nesmí se tak dívat na úkor zastínění a zpochybnění přirozeného řádu. V posledních letech se objevují snahy spolu s řešením problému násilí na ženách nastolit i nový pohled na roli člověka, který je ale neslučitelný s přirozeným zákonem, zdravým rozumem a křesťanskou zkušeností.

Jsme přesvědčeni, že tímto směrem se nešťastně vydává i takzvaná Istanbulská úmluva, která staví muže a ženu do zásadní opozice a veškeré chování vůči ženám chce vidět jen ve světle historicky nerovného poměru sil mezi muži a ženami. Tato mezinárodní úmluva, jejíž ratifikace bude v nejbližší době projednávána v Parlamentu ČR, stejně jako v dalších evropských zemích, vytváří svým širokým pojetím

Narcis a Goldmund

Hermann Hesse ve své knize Narcis a Goldmund vypráví o dvou bratřech. Narcis byl mužný a racionální typ, Goldmund byl typ ženský a umělecký. Když Goldmund umíral, říkal svému bratřovi: „Často se mi zdál sen, v němž jsem tesal sochu matky. Jenže se mi to vůbec nedařilo. Napadlo mě tisíc soch. Nemyslel jsem si, že bych mohl umřít dřív, než sochu dokončím. Ale jedno vidím. Nikdy jsem nevytvořil sochu své matky, ale zato ona si mě vytesala do svého srdce. Teď drží v rukou mé srdce, abych mohl v klidu umřít. Drahý Narcisi, jak dokážeš žít bez matky? Bez matky přece člověk nemůže ani žít, ani milovat, ani umírat.“

genderové identity, které není zakořeněné v přirozeném řádu, prostor pro zpochybnění základních společenských daností. S tímto trendem nesouhlasíme a nepřejeme si, aby ratifikací Istanbulské úmluvy bylo ohrožujícím způsobem zasaženo do života státu a jeho institucí, zvláště škol, ale i do života rodin a jednotlivců.

Vyvstává otázka, co v této situaci můžeme a máme jako křesťané – a to napříč konfesemi – dělat. V první řadě nezapomínat na přirozený řád stvoření, které muže a ženu nestaví proti sobě, ale vidí v nich dvě bytosti, které se vzájemně doplňují a teprve spolu vytváří Bohem zamýšlenou jednotu. Je nám také uloženo uvádět tento řád do

každodenního života. Při vědomí, že Bůh může napravit i to, co se zdá být nevratně poškozeno, nezapomínejme na modlitbu za ochranu přirozeného lidství, ochranu principu lásky, soudržnosti a harmonie, včetně harmonie mezi mužem a ženou. Zároveň v modlitbě pamatujme i na ty, na jejichž odpovědnosti leží politické rozhodnutí ve věci Istanbulské úmluvy, aby rozhodovali ve shodě se svým svědomím a přirozeným zákonem.

*K tomu Vám ze srdce žehnají
čeští a moravští biskupové*

Tábor s Charitou aneb Nesed' doma jako pecka...

Bohatý zážitkový program pro děti od 6 let do 12 let, v pracovní dny od 7.00 do 15.30 hodin: kreslení pravou hemisférou, celodenní výlety, angličtina hrou, výtvarné dílničky, pohybové aktivity, canisterapie, jedna noc na charitě, stezka odvahy a další aktivity.

Cena 1.100,- Kč zahrnuje nápoje, stravu – svačinu a oběd, vstupné, jízdné, materiály, lektorné, zdravotnický dohled aj.

Přihlášky jsou k dispozici na
www.slavicin.charita.cz nebo na Charitě Slavičín,
Komenského 115, tel.: 734 435 242

**Termín odevzdání vyplněných přihlášek je do
4. 7. 2018**

Místo konání – Slavičín

16.7. - 20.7.2018

20.8. - 24.8.2018



 **Charita**
Slavičín

POSTNÍ ALMUŽNA

	Rok 2017	Rok 2018
Farnost Slavičín	25.013,-	28.503,-
Farnost Štítná nad Vláří	9.300,-	9.200,-
Farnost Újezd	19.055,-	15.059,-
Farnost Vlachovice	16.926,-	14.568,-

Děkujeme, že pomáháte s námi.

Novinky ve farní knihovně

*Immaculée Ilibagiza: **Přežila jsem.*** Otevřená výpověď o zradě, nenávisti a odpuštění. Podle skutečné události - genocidy ve Rwandě.

*Josef Janšta: **Růženec.*** Příběh o tom, co dokázala víra v Boha a v Pannu Marii v nevěřícím okolí.

*Romana Petrářová: **Cesty víry neslyšících.*** Pastorační neslyšících lidí v katolické církvi.

*F.X. Nguyen van Thuan: **Svoboden ve víře.*** Ze zkušenosti vězněného biskupa.

*Hervé Rouillet: **Josefína Bakhita.*** Příběh otrokyně, která se stala světicí.

*s. Faustyna Kowalská: **Deníček.*** Skrže s. Faustynu apoštolku Božího milosrdenství Bůh předává světu velké poselství.

*T. Holub, M. Veselovský: **Biskup na snowboardu.*** Rozhovory s plzeňským biskupem Tomášem Holubem.

*František Lukeš: **Důstojný pán si na důstojnost nepotrpěl.*** Z korespondence známého kněze P. Františka Lukeše.

*Zdeněk Klanica: **Tajemství hrobu moravského arcibiskupa Metoděje.*** Na základě archeologických výzkumů.

*Joseph Ratzinger: **Naděje pro Evropu?*** Principy a základní otázky vztahu církve a světa, diagnózy a prognózy.

Farní knihovna je otevřena na faře každou druhou (sudou) středu dopoledne od 9.00-11.00 hod. a odpoledne od 13.00-16.30 hod. Půjčování knih je bezplatné.

Marie Fojtíková

Sir Giles, hrbáč

Za časů krále Jindřicha VIII. žil jistý rytíř, který se jmenoval sir Giles. Byl to hrbáč se znetvořeným tělem. Jednoho dne sir Giles zaklepal na bránu Toweru v Londýně. Když vojáci, kteří Tower hlídali, spatřili sira Gilese, začali si z něho utahovat: „Zmiz odtud, co tady pohledáváš?“ Sir Giles ale dál trpělivě klepal. Strážci se mu nepřestali posmívat, dokud se jim sir Giles nepředstavil a neřekl: „Jsem sir Giles a sem jsem přišel ve jménu krále.“ Celá atmosféra se najednou změnila. Brána se otevřela, všichni si klekli a sklonili před ním hlavy. Už v něm neviděli hrbáče, ale muže, který přišel ve jménu krále.

KŘTY

- 18.3. Andrea Markéta Urbaníková
31.3. Erik Josef Slánský
Simona Dohnanská
Bronislav Albert Zaoral
Kamila Rumanová
15.4. Josef Matonoha
Jáchym Šranko
Sebastián Dominik Bačo
Anna Štěpančíková
Magdalena Janošová
Martina Zlatníková
5.5. Samuel Brychta
Jaroslav František Vaněk



POHŘBY

- 23.3. Marie Pavelková, 1939, Lipová
27.3. Jarmila Polášková, 1941, Slavičín
28.3. Eliška Bačová, 1926, Slavičín
6.4. Františka Bilková, 1928, Slavičín
4.4. Anna Zouharová, 1937, Slavičín
7.5. Josef Marianovský, 1950, Rudimov
9.5. Zdenka Šašínková, 1933, Slavičín



RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus světil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlase se nám: Křest dětí** buď hned po narození nebo alespoň 1 měsíc před křtem. (Křty jsou zpravidla 3.neděli v měsíci při mši svaté v 11 hodin) Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok. (Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.

Svátost nemocných udělujeme po individuální domluvě.

Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00
Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : **739 245 911**

Mons.P. Marian Dej (soukromé): **731 919 369**

E-mail: **faslavicin@ado.cz**

Web: **www.faslavicin.cz**

Farní knihovna (na faře):

každou druhou (sudou) středu 9.00 - 11.00 a 13.30 - 16.30 hod.



PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA VE SLAVIČÍNĚ

NE 7.15 hodin
9.15 hodin
11.00 hodin
PO, ST, PÁ 18.00 hodin
SO 7.00 hodin



ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

- 19.5. - 25.5. Rokytnice
26.5. - 1.6. Kašparová, Buriánková, Brhelová, Raková, Kosečková, Rašková
2.6. - 8.6. Obadalová, Durďáková, Borová L., Tománková M., Kuželová L., Kuželová M.
9.6. - 15.6. Stejskalová, Borová J., Dvorská, Studénková M., Salvetová, Burešová
16.6. - 22.6. Vašíčková, Kúdelová, Janůjová, Šebáková, Nováková, Psotová J., Janoušková V.
23.6. - 29.6. Zlámalová J., Peniašková, Studeníková J., Lysáková, Dubská
30.6. - 6.7. Kučernáková, Hlavicová Cvešperová, Florešová M., Goňová J., Kovaříková M., Pfeiferová A.
7.7. - 13.7. Kozáčková L., Hudková V., Dulíková L., Ševčíková D., Žáková L., Štulířová, Bartošová
14.7. - 20.7. Bohuslavice
21.7. - 27.7. Hrádek
28.7. - 3.8. Chovančíková, Machů H., Humpolová st., Humpolová ml., Studenková A., Adámková J.
4.8. - 10.8. Rudimov
11.8. - 17.8. Petrůvka
18.8. - 24.8. Zupková P., Fojtíková I., Raková R., Durďáková E., Štěpančíková I., Šimoníková P., Koudelová L.
25.8. - 31.8. Hnilová L., Bothová M., Zvoničková D., Kotásková, Koncerová V., Frolová
1.9. - 7.9. Mňačková D., Cvešperová H., Hlavicová R., Koudelová T., Koudelová E., Argalášová D.
8.9. - 14.9. Nevšová
15.9. - 21.9. Lipová
22.9. - 28.9. Habancová, Čížová, Janečková, Orsáková, Šuráňová
29.9. - 5.10. Divnice

Texty v rámečcích ve spodních částech stránek jsou z knihy Duch Svátý – pramen života od Eliase Velly

- 20.5. Slavnost Seslání Ducha Svatého
22.5. sv. Rita z Cascie
24.5. Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
26.5. sv. Filip Neri
27.5. Slavnost Nejsvětější Trojice
30.5. sv. Zdislava
31.5. Slavnost Těla a Krve Páně
3.6. 9. neděle v mezidobí
6.6. sv. Norbert
9.6. Neposkvrněné Srdce Panny Marie
10.6. 10. neděle v mezidobí
13.6. sv. Antonín z Padovy
17.6. 11. neděle v mezidobí
24.6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
29.6. Slavnost sv. Petra a Pavla
1.7. 13. neděle v mezidobí
3.7. Svátek sv. Tomáše, apoštola
4.7. sv. Prokop
5.7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy
8.7. 14. neděle v mezidobí
11.7. Svátek sv. Benedikta, patrona Evropy
15.7. 15. neděle v mezidobí
16.7. Panna Maria Karmelská
22.7. 16. neděle v mezidobí
23.7. Svátek sv. Brigity, patronky Evropy
25.7. Svátek sv. Jakuba, apoštola
29.7. 17. neděle v mezidobí
5.8. 18. neděle v mezidobí
6.8. Svátek Proměnění Páně
9.8. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, patronky Evropy
12.8. 19. neděle v mezidobí
15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
19.8. 20. neděle v mezidobí
24.8. Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
26.8. 21. neděle v mezidobí
1.9. Den modliteb za péči o stvoření
2.9. 22. neděle v mezidobí
8.9. Svátek narození Panny Marie
9.9. 23. neděle v mezidobí
16.9. 24. neděle v mezidobí
21.9. Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
23.9. 25. neděle v mezidobí
28.9. Slavnost sv. Václava, hl. patrona českého národa

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 550 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel.: 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durďáková, tel.: 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předsíni kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde v pátek 28.9.2018 na Slavnost sv. Václava. Uzávěrka bude v neděli 16.9.2018. Ozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!